

Petycja o zmianę ustawy

W związku z następnym pismem Kancelarii Sejmu z 1 marca 2021 znak /.../ oraz pismem Prokuratora Krajowego z 29 września 2020 nr /.../ **składamy petycję** - wnosimy po raz kolejny o:

1/

2/

3/ udzielenie informacji, ilu Sędziów pracuje jeszcze ogółem w Sądach Okręgowych (w tym w Sądzie Okręgowym w Katowicach), Sądach Apelacyjnych (w tym w Sądzie Apelacyjnym w Katowicach) i odrębnie w Sądzie Najwyższym oraz Trybunale Konstytucyjnym:

a/ którzy wydawali w latach 1982-1988 wyroki skazujące opozycjonistów albo odmawiali przywrócenia do pracy zwolnionych pracowników za udział w strajku lub inny opór,

b/ którzy złożyli przysięgę według roty określonej w art. 1 Dekretu Rady Ministrów z dnia 6 października 1948 r. o rocie ślubowania ministrów, funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego,

c/ którzy złożyli przysięgę według roty określonej w art. 59 § 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych,

d/ którzy po powołaniu do służby wojskowej złożyli przysięgę według roty określonej:

- w art. 1 ustawy z dnia 22 listopada 1952 r. o przysiędze wojskowej albo odmówili złożenia tego ślubowania,
- w art. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1988 r. o przysiędze wojskowej albo odmówili złożenia tego ślubowania,

e/ którzy pracowali w Milicji Obywatelskiej lub Służbie Bezpieczeństwa i złożyli ślubowanie określone:

- w art. 1 Dekretu Rady Ministrów z dnia 6 października 1948 r. o rocie ślubowania ministrów, funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego,
- w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 31 lipca 1985 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

f/ którzy należeli do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej; oraz uwzględnienie tych informacji przy zmianie ustawy;

4/

Upominamy się w pierwszej kolejności o żołnierzy górników, hutników i stoczniowców, wnosząc o skreślenie w art. 8a ust. 1 ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego wyrazów: „**w okresie od dnia 1 listopada 1982 r. do dnia 28 lutego 1983 r.**”.

Co do ewentualnej odpowiedzialności ze strony Państwa to Sejm i Rada Ministrów nie muszą się obawiać, że proponowana zmiana ustawy przywróci automatycznie pokrzywdzonym naruszone wolności lub prawa. Będą oni nadal skazani na długotrwałą mękę drogi sądowej. Ci, co jeszcze żyją, nie mają gwarancji doczekania dostatecznego załatwienia swoich spraw. To Sądy będą chronić w procesach interesu finansowego Skarbu Państwa, tak jak stały uprzednio na straży ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Sędziowie, którzy złożyli przysięgę zgodną ze „starymi” wzorami, pracują jeszcze w Sądach Okręgowych i Apelacyjnych oraz Sądzie Najwyższym; te Sądy będą decydować o prawach pokrzywdzonych żołnierzy.

Przypominamy losy opozycjonistów skazanych przez Sądy w latach osiemdziesiątych XX wieku za działalność polityczną. Ich procesy rehabilitacyjne trwały miesiącami, potem procesy o symboliczną rekompensatę ciągnęły się latami.

Podkreślamy, iż pierwsze nasze pismo wpłynęło do Kancelarii Sejmu w czerwcu 2020, petycja powinna być rozpatrzona bez zbędnej zwłoki, nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia jej złożenia, niestety dostaliśmy formalną odpowiedź dopiero w grudniu 2020, postąpiliśmy zgodnie z zaleceniami zawartymi w tej odpowiedzi, ale wezwano do nowej poprawki. O co tutaj chodzi? Czy o przewlekanie sprawy, czy może o zniechęcenie związków zawodowych do wykonywania swoich zadań konstytucyjnych, ustawowych i statutowych? Żaden organ państwowy, do którego zwróciliśmy się z petycją, nie uznał jej za nieporadną lub niewłaściwą. Każdy inny organ rozpatrzył naszą petycję, zaś sprawy, które nie należały do jego kompetencji, przekazał do właściwej instytucji.

Dlatego wnioskujemy o ewentualne ustanowienie adwokata z urzędu bądź wskazanie biura poselskiego albo senatorskiego celem udzielenia pomocy w tym kierunku.

Na wypadek kolejnych wątpliwości co do kompetencji (właściwości) Pani Marszałek wnosimy o zastosowanie art. 6 ustawy z 11 lipca 2014 r. o petycjach, który został po raz kolejny zapomniany.

Działamy w **interesie publicznym** w sprawie dotyczącej wartości wymagających

**SZCZEGÓLNEJ OCHRONY W IMIĘ DOBRA WSPÓLNEGO NA PODSTAWIE:
ART. 2 I ART. 8 UST. 2 KONWENCJI
NR 87 MIĘDZYNARODOWEJ ORGANIZACJI PRACY DOTYCZĄCEJ
WOLNOŚCI
ZWIĄZKOWEJ I OCHRONY PRAW
ZWIĄZKOWYCH PRZYJĘTEJ W SAN FRANCISCO DNIA 9 LIPCA 1948 R.,
ART. 12, ART.32 UST. 1 i 2, ART. 41
UST. 5, ART. 63 I ART. 77 UST. 2 KONSTYTUCJI RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, ART.
4, ART. 7 UST. 1, ART. 8
I ART. 20 UST. 1 USTAWY Z DNIA 23 MAJA 1991 R. O ZWIĄZKACH
ZAWODOWYCH ORAZ ART. 2 UST. 1, 2
I 3, ART. 3 I ART. 4 UST. 2 I 4 USTAWY Z 11 LIPCA 2014 R. O
PETYCJACH.**

Wyrażamy zgodę na ujawnienie na stronie internetowej Sejmu danych naszego Związku.

Uzasadnienie

Krzywdzący art. 8a ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego dyskryminuje pracowników i inne osoby, którzy pełnili służbę wojskową w innych latach, do której odbycia zostali zobowiązani pod pozorem wykonania ciężącego na nich obowiązku obrony za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego. Dyskryminujący przepis zawęży niesprawiedliwie osobom powołanym do służby wojskowej prawo do odszkodowania za szkodę i zadośćuczynienia za krzywdę tylko do okresu od 1 listopada 1982 r. do 28 lutego 1983 r.

Wszystkie inne grupy represjonowanych mają nieograniczone prawo wnoszenia swoich spraw. Ten przepis po prostu kłóci się z innymi ustawami, naruszając elementarne zasady uczciwości i sprawiedliwości oraz godność pokrzywdzonych, co wyjaśniamy poniżej.

W art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego za działalność kombatantką uznaje się m.in.: pełnienie służby wojskowej w Wojsku Polskim lub w polskich formacjach wojskowych przy armiach sojusznicznych podczas działań wojennych prowadzonych na wszystkich frontach przez Państwo Polskie; pełnienie służby w polskich podziemnych formacjach i organizacjach, w tym w działających w ramach tych organizacji oddziałach partyzanckich w okresie wojny 1939-1945; pełnienie służby w polskich podziemnych formacjach wojskowych lub organizacjach niepodległościowych na terytorium Państwa Polskiego w jego granicach sprzed dnia 1 września 1939 r. oraz w granicach powojennych w okresie od wkroczenia armii Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich (ZSRR) do dnia 21 października 1963 r.

Także art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych,

uznaje za osoby represjonowane z powodów politycznych tych, którzy w okresie od dnia 1 stycznia 1956 r. do dnia 31 lipca 1990 r. przez okres powyżej 30 dni pełnili zasadniczą służbę wojskową lub czynną służbę wojskową w ramach ćwiczeń wojskowych, do której odbycia zostali powołani z przyczyn politycznych za działalność na rzecz odzyskania przez Polskę niepodległości i suwerenności lub respektowania politycznych praw człowieka w Polsce.

Kontrowersyjny art. 8a ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego łamie zasadę równości i zabiera ochronę osobom bezprawnie pozbawionych wolności - art. 32 ust. 2 i art. 41 ust. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Jest również rażąco sprzeczny z art. 77 ust. 2 Konstytucji, który ma następującą treść: „Ustawa nie może nikomu zamykać drogi sądowej dochodzenia naruszonych wolności lub praw.". Jaki cel przyświecał tak dyskryminującemu potraktowaniu w ustawie osób wcielonych do służby wojskowej poza okresem od 1 listopada 1982 r. do 28 lutego 1983 r. ? Czyli byli oni gorsi ? Czy może tylko internowani zasługują na lepsze potraktowanie ? Dwuletnia zasadnicza służba wojskowa w latach czterdziestych i pięćdziesiątych XX wieku stanowiła o wiele większą udrękę, zwłaszcza dla represjonowanych z przyczyn politycznych, niż w czasie czterech miesięcy na przełomie 1982 i 1983. Przy okazji podkreślamy, że od dnia 1 stycznia 1983 został zawieszony stan wojenny.

Nie można tutaj zapominać o ważnej rzeczy: z każdym dniem ubywają osoby pełniące służbę wojskową w latach czterdziestych i pięćdziesiątych XX wieku. Uczcijmy ich pamięć!